

като св. Ив. Непомуцки, моя съотечественикъ. Миларовъ мисли, че въ Свищовъ всичко ще се приеме, народътъ ще преклони глава, следъ това, каже, ще нахлуятъ нѣмски евреи безъ прѣчки (виждамъ, че очаква абсолютизъмъ). Че на чело стои руски генералъ съ руски офицери, върху това не мисли, неговиятъ политически хоризонтъ е изобщо много тѣсенъ; той мисли, че агитацията на Бурмова за нихилиститѣ (!) е допринесла за тази работа (тази мисълъ е на Цанкова). Князътъ, каже, се е заобиколилъ отъ „деца“ (напр. Еренротъ!). — Подиръ пладне въ кѣщи написахъ своитѣ предложения, следъ това отидохъ у Стоилова. Утре ще се представятъ 70 кмета отъ цѣлата самоковска околия; отъ Севлиево иде депутация, отъ всѣкжде пристигатъ телеграми, напр. отъ всички български колонии въ Влашко. Стоиловъ приказвалъ съ De Martino, удобрявалъ направеното, съветвалъ да не се върши нищо рѣзко, да не се правило отъ никого мъченикъ. Хитрово щѣлъ да калаиса господа либералитѣ за злоупотрѣбата съ името на царя, и освенъ това при предаването на акредитивнитѣ си писма щѣлъ да държи речъ на княза, която ще се отпечати. — Въ Свищовъ дипломатитѣ ще иматъ свой параходъ съ кухня, князътъ свой и други два за народнитѣ представители. Цѣла флота. — Въ Независимостъ днесъ има безсрамни статии противъ княза, че предалъ ужъ България на австрийцитѣ, на N. Fr. Presse и т. н. Князътъ е слисанъ. Азъ съветвахъ да повика утре генералътъ печатаря Ковачевъ при себе си *ad audiendum verbum regium* [да чуе царската дума]; най-добре е да се предаде на прокурора.

Нѣщо приятно ми се случи вчера. Преди да отида въ двореца дойде въ канцеларията старата учителка Недѣля Петкова отъ Сопотъ, учителствувала въ София, Кюстендилъ, Охридъ, Солунъ, сега отива въ Дупница, има дъщеря телеграфистка въ Плѣвенъ, единъ синъ занаятчия въ София (шурей на бившия министръ Тишевъ) и други много деца. Подарява три книги на Народната библиотека — едната печатана въ Солунъ въ изгорѣлата по-късно печатница на монаха Теодосия 1839 г. (противъ евреитѣ, очевидно за Солунъ) — може би *unicum*, граматиката на Неофита и една книга, подарена ѝ въ Русия, освенъ това 29 стари монети отъ Македония. Чудѣхъ се, че чухъ отъ стара българска даскалица, изразъ на искрена панславистична радостъ, че имаме „единъ достоенъ министъръ“, съотечественикъ славянинъ — била въ Петроградъ, познава свѣта.

Ето черновката на моитѣ днешни предложения*):

Ще бждатъ взети мѣрки да се насади въ държавата повече стабилностъ, повече справедливостъ и повече безпристрастие и да ѝ се влѣе необходимата мощъ за да достигне едно желано цвѣтеще състояние.

*) Тѣзи предложения сж предадени въ Дневника на френски. С. А.